

Þessu er þann veg háttað, að fyrst og fremst eiga 8 mestu iðnaðarlöndin rétt á að tilnefna einn fulltrúa hvert. Getur það breytt nokkuð hvaða lönd verða talin mestu iðnaðarlönd í þessu sambandi. Nú sem stendur eru þau þessi: Bandaríkin, Bretland, Frakkland, Indland, Kína, Kanada og Brasilía, sem tóku nú sæti Hollands, og að síðustu Belgía, sem fyrst um sinn skal teljast í þessum flokki.

Hinir átta fulltrúar, sem þá er eftir að nefna, eru tilnefndir af ríkisstjórnunum, sem til þess eru kjörnar með leynilegri kosningu af fulltrúum ríkisstjórna á þinginu, annarra en þeirra, sem þegar hafa fengið fulltrúa í stjórn samkvæmt framansögðu. Gæta verður þess jafnan, að a. m. k. sex þeirra ríkja, sem tilnefna skulu fulltrúa í stjórn, séu utan Evrópu. Þau ríki, sem að þessu sinni voru kjörin í þessu skyni, voru: Argentína, Ástralía, Cuba, Danmörk, Ítalía, Perú, Pólland og Tyrkland.

Um nokkuð langt skeið hefur því verið þannig háttað, að Norðurlöndin ættu einn fulltrúa í stjórninni til skiptis og er mikill áhugi ríkjandi fyrir því, að ekki verði breyting á því, enda um góða samvinnu að ræða meðal þeirra um það mál, sem og fleiri af þeim málum, sem fram koma á þingum Alþjóðavinnuálastofnunarinnar. Það varð því að samkomulagi milli fulltrúa Norðurlandanna, að stuðla að kosningu Danmerkur í þetta sinn, en jafnframt var gengið frá því, að þeir tilnefndu Íslending sem varafulltrúa sinn í stjórnina.

Fylgiskjöl.

I. Samþykkt nr. 87 um félagafrelsi og verndun þess.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 31. þingsetu sinnar í San Francisco 17. júní 1948 samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hefur ákveðið að gera í samþykktarformi ákveðnar til­lögur um félagafrelsi og verndun þess, en það er sjöunda mál á dagskrá þingsins, og með skírskotun til þess:

- að í formála stjórnarskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar er því lýst yfir, að „viðurkenning á grundvallarreglum um félagafrelsi“ stuðli að bættum lífs­skilyrðum verkafólksins og friði;
- að Philadelphiuþingurinn endurstaðfestir það, að „tjáningarfrelsi og félagafrelsi eru frumskilyrði fyrir áframhaldandi framförum“;
- að Alþjóðavinnuálastofningið samþykkti einróma á 30. þingi sínu grundvallarreglur þær, sem vera skyldu undirstaða að alþjóðareglum; — og —
- að allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna hefur á öðru þingi sínu fallizt á þessar grundvallarreglur og óskað eftir því, að Alþjóðavinnuálastofnunin héldi áfram hvers konar viðleitni í þá átt, að hægt verði að gera eina eða fleiri alþjóða­samþykktir;

gerir það í dag, níunda júlí árið nítján hundruð fjörutíu og átta, eftirfarandi sam­þykkt, sem nefna ber Samþykkt frá 1948 um félagafrelsi og verndun þess:

I. KAFLI

Félagafrelsi.

1. gr.

Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem samþykkt þessi tekur til, undirgengst að framfylgja eftirfarandi ákvæðum.

2. gr.

Verkamenn og vinnuveitendur skulu án undantekningar hafa rétt til þess að stofna og ganga í félög að eigin geðþótta án undangengins leyfis, og séu þeir aðeins háðir reglum hlutaðeigandi félags um inngöngu í það.

3. gr.

1. Félög verkamanna og vinnuveitenda skulu eiga rétt á að setja sér lög og reglur, að vera algerlega óháð i vali sínu á fyrisvarsmönnum sínum, að skipuleggja stjórn sína og starfsemi og setja sér stefnuskrá.
2. Opinber stjórnvöld skulu forðast alla ihlutun, er skerða mundi þennan rétt eða hindra löglega beitingu hans.

4. gr.

Handhafar framkvæmdarvalds skulu ekki geta leyst upp félög vinnuveitenda eða verkamanna fyrir fullt og allt eða um stundarsakir.

5. gr.

Félög verkamanna og vinnuveitenda skulu eiga rétt á að stofna og ganga i félagasambönd, og hverju slíku félagi eða sambandi skal heimilt að ganga i alþjóðasamtök verkamanna og vinnuveitenda.

6. gr.

Ákvæði 2., 3. og 4. greinar þessarar samþykktar taka til félagasambanda verkamanna- og vinnuveitendafélaga.

7. gr.

Réttur verkamanna- og vinnuveitendafélaga og sambanda þeirra til að teljast persónur að lögum má ekki vera háður skilyrðum þess eðlis, að þau takmarki framkvæmdir á ákvæðum 2., 3. og 4. greinar þessarar samþykktar.

8. gr.

1. Við beitingu réttinda þeirra, sem kveðið er á um i þessari samþykkt, skulu verkamenn og vinnuveitendur og félagssamtök þeirra, svo og hverjar persónur aðrar eða félagssamtök, virða landslög.
2. Landslögum má ekki vera þann veg háttað, að þau skerði ákvæði samþykktar þessarar, né heldur má framkvæma þau á þann hátt.

9. gr.

1. Ákveða má með lögum eða reglugerðum hvers lands, að hve miklu leyti ákvæði samþykktar þessarar skuli ná til hermanna og lögreglumanna.
2. Í samræmi við grundvallarreglu 8. mgr. 19. greinar stjórnarskrár Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar skal fullgilding aðildarríkis á samþykkt þessari ekki talin hafa áhrif á nokkur gildandi lög, úrskurði, venju eða samkomulag, sem veita hermönnum eða lögreglumönnum einhver þau réttindi, sem tryggð eru með þessari samþykkt.

10. gr.

I samþykkt þessari þýðir orðið „félag“ hvert það félag verkamanna eða vinnuveitenda, sem vinnur að því að bæta og vernda hag verkamanna eða vinnuveitenda.

II. KAFLI

Verndun félagafrelsis.

11. gr.

Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, sem samþykkt þessi tekur til, undirgengst að gera allar nauðsynlegar og viðeigandi ráðstafanir til tryggingar því, að verkamenn og vinnuveitendur geti óháðir neytt félagafrelsisins.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

12. gr.

1. Varðandi landsvæði þau, sem um getur í 35. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar, eins og hún er eftir stjórnarskrárbreytinguna frá 1946, að
undanteknum þeim landsvæðum, sem talin eru í 4. og 5. mgr. nefndrar greinar
þannig breyttrar, skal hvert það aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, láta
fullgildingarskjali sínu fylgja eða senda aðalforstjóra Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar, svo fljótt sem unnt er eftir fullgildingu, yfirlýsingu, er greini:
 - a. landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði samþykktarinnar ná
til án takmarkana,
 - b. landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði þessarar samþykktar
ná til með takinörkunum og hverjar þær séu,
 - c. landsvæði þau, sem samþykktin tekur ekki til, ásamt upplýsingum um á-
stæður til þess,
 - d. landsvæði þau, sem það áskilur sér rétt til að taka ákvörðun um síðar.
2. Yfirlýsingar þær, sem greindar eru í stafliðum a. og b. í fyrstu málsgrein þess-
rar greinar, skulu teljast raunverulegur hluti fullgildingarinnar og hafa sama
gildi og hún.
3. Sérhvert aðildarríki getur hvenær sem er ógilt að nokkru eða öllu leyti með
síðari yfirlýsingu fyrirvara þá, sem það hefur gert í upprunalegri yfirlýsingu
sinni í samræmi við stafliðina b., c. eða d. í fyrstu málsgrein þessarar
greinar.
4. Í hvert skipti, sem segja má upp samþykkt þessari í samræmi við ákvæði 16.
greinar, getur hvert aðildarríki sent aðalforstjóranum yfirlýsingu um hvers
konar aðrar breytingar, er dragi úr ákvæðum fyrri yfirlýsinga þess, enda lýsi
það því ástandi, sem þá ríkir á þeim landsvæðum, sem það kann að tillata.

13. gr.

1. Þegar mál þau, sem samþykkt þessi fjallar um, heyra undir valdsvið heima-
stjórnar ófullvalda lands, getur aðildarríki það, sem ábyrgð ber á utanríkis-
málum þess lands, með samþykki heimastjórnarinnar, sent aðalforstjóra Al-
þjóðavinnu-
málastofnunarinnar yfirlýsingu um það, að skuldbindingar þessarar
samþykktar skuli gilda fyrir það land.
2. Yfirlýsingar um gildistöku skuldbindinga samþykktar þessarar geta aðalfor-
stjóra Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar horið frá:
 - a. tveim eða fleiri aðildarríkjunum stofnunarinnar varðandi lönd, sem eru undir
sameiginlegum yfirráðum þeirra, eða
 - b. fjölþjóðlegu stjórnvaldi, varðandi land, sem það ber stjórnarábyrgð á í
samræmi við stofnskrá Sameinuðu þjóðanna eða á annan hátt.
3. Í yfirlýsingum þeim, sem sendar eru aðalforstjóra Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar í samræmi við fyrri málsgreinar þessarar greinar, skal fram tekið, hvort
ákvæðum samþykktarinnar verði beitt til fullnustu eða með takmörkunum í
landi því, sem um er að ræða. Þegar yfirlýsingin ber með sér, að samþykktinni
skuli beitt með takmörkunum, skulu þær greindar í einstökum atriðum.
4. Aðildarríki eitt eða fleiri eða fjölþjóðlegt stjórnvald, sem í hlut eiga, geta
hvenær sem er með síðari yfirlýsingu ógilt að nokkru eða öllu leyti áskilin
réttindi til hvers konar takmarkana, er fyrri yfirlýsingin tiltók.
5. Í hvert skipti, sem segja má upp samþykkt þessari í samræmi við ákvæði 16.
greinar, geta aðildarríki eða fjölþjóðleg stjórnvald, sem í hlut eiga, sent aðalfor-
stjóra yfirlýsingu þess efnis, að þau dragi á einhvern annan hátt úr ákvæðum
sinna fyrri yfirlýsinga, enda lýsi þau því ástandi, sem þá ríkir um framkvæmd
samþykktarinnar.

IV. KAFLI
Lokaákvæði.

14. gr.

Formlegar fullgildingar á samþykkt þessari skal senda aðalforstjóra Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar til skrásetningar.

15. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þá meðlimi Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar, sem látið hafa aðalforstjóra skrá fullgildingar sínar.
2. Hún skal öðlast gildi 12 mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja
hafa verið skráðar hjá aðalforstjóra.
3. Eftir það öðlast samþykktin gildi, að því er snertir hvern meðlim, 12 mánu-
ðum eftir að fullgilding hans hefur verið skráð.

16. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, má segja henni upp að 10 ár-
um liðnum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda
aðalforstjóra Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn
öðlast ekki gildi fyrr en einu ári eftir skrásetningu hennar.
2. Hver sá meðlimur, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan
þess árs, er kemur næst á eftir þeim 10 ára fresti, sem um getur í fyrri máls-
grein, réttindi þau til uppsagnar, sem ráð er fyrir gert í þessari grein, skal bund-
inn af henni í önnur 10 ár, en má að þeim loknum segja henni upp, og síðan
að hverju 10 ára tímabili liðnu, svo sem gert er ráð fyrir í þessari grein.

17. gr.

1. Aðalforstjóri Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar skal tilkynna öllum meðlimum
Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar skrásetningu allra fullgildinga, yfirlýsinga og
uppsagna, sem meðlimir stofnunarinnar hafa sent honum.
2. Þegar aðalforstjóri tilkynnir meðlimum stofnunarinnar skrásetningu hinnar ann-
arrar fullgildingar, sem honum er send, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða
dag samþykktin öðlast gildi.

18. gr.

Aðalforstjóri Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu
þjóðanna, til skrásetningar samkvæmt 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna, allar
upplýsingar um fullgildingar, yfirlýsingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í
samræmi við ákvæði næstu greina hér á undan.

19. gr.

Í lok hvers 10 ára tímabils frá gildistöku samþykktar þessarar skal stjórnarnefnd
Alþjóðavinnu-
málaskrifstofunnar leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um fram-
kvæmd samþykktarinnar, og skal hún jafnframt athuga það, hvort æskilegt sé að
setja á dagskrá þingsins tillögur um endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

20. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt um breytingar á samþykkt þessari allri eða hluta
hennar, skal:
 - a. fullgilding meðlims á hinni nýju, endurskoðuðu samþykkt ipso jure skoðast
sem tafarlausa uppsögn á þessari samþykkt, hvað sem ákvæðum 16. greinar
hér að framan liður, frá þeim tíma er hin nýja, endurskoðaða samþykkt
hefur öðlast gildi;

- b. meðlimum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, frá því er hin nýja, endurskoðaða samþykkt öðlast gildi; enda sé ekki öðruvísi ákveðið í hinni nýju samþykkt.
2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, vera í gildi, eins og hún er nú að formi til og efni, hvað snertir þá meðlimi, sem hafa fullgill hana, en ekki hina endurskoðuðu útgáfu hennar.

21. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu jafngildir.

II. Samþykkt nr. 88 um skipulagningu vinnumiðlunar.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, saman komið til 31. þingsetu sinnar í San Francisco 17. júní 1948, samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, hefur ákveðið að gera ákveðnar tillögur um skipulagningu vinnumiðlunar, en það er þáttur þriðja dagskrárliðs, og þar sem tillögur þessar skulu gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, níunda júlí árið nitján hundruð fjörutíu og átta, eftirfarandi samþykkt, sem nefna ber Samþykkt frá 1948 um vinnumiðlun:

1. gr.

1. Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem samþykkt þessi tekur til, skal halda uppi eða tryggja það, að haldið sé uppi opinberri ókeypis vinnumiðlun.
2. Aðalverkefni vinnumiðlunarinnar skal vera, að tryggja sem best skipulagningu vinnunarkaðarins, en slík skipulagning er ómissandi þáttur í viðleitni hvernar þjóðar til að koma á og viðhalda vinnu fyrir alla ásamt þróun og hagnýtingu framleiðslumöguleikanna. Hafa skal um þetta samvinnu við aðrar hlutaðeigandi stofnanir hins opinbera eða einstaklinga, ef nauðsynlegt þykir.

2. gr.

Vinnumiðlunin skal byggð upp af kerfi af vinnumiðlunarskrifstofum, er nái um allt landið og sé undir einni miðstjórn fyrir allt ríkið.

3. gr.

1. Innan þessa kerfis skulu vera skrifstofur, er taki til einstakra héraða eða landshluta eftir því sem við á, og nægilega margar til þess að fullnægja þörfum hvers hluta landsins. Þær skulu vera vel settar fyrir vinnuveitendur og verkamenn.
2. Niðurskipun vinnumiðlunarskrifstofanna skal:
 - a. endurskoðuð:
 - I. ávallt þegar verulegar breytingar verða á dreyfingu framkvæmdastarfseminnar eða verkafólksins, og
 - II. þegar hlutaðeigandi stjórnvald telur endurskoðun æskilega vegna þeirrar reynslu, sem fengið hefur á undanförunni reynslutímabili, og
 - b. breytt hvenær sem slík rannsókn sýnir, að slíkra breytinga sé þörf.

4. gr.

1. Með milligöngu ráðgefandi nefnda skal gera viðeigandi ráðstafanir til samvinnu við fulltrúa vinnuveitenda og verkamanna um skipulagningu og rekstur vinnumiðlunarinnar og þróun á starfsreglum fyrir hana.
2. Þessar ráðstafanir skulu fela í sér stofnun einnar eða fleiri ráðgefandi nefnda, er taki til landsins alls, svo og nefnda fyrir einstök héruð eða landshluta, ef nauðsyn krefur.